

med stilles Vædringsforslagene Nr. 14 og Nr. 22.

Bestemmelsen i § 14 synes nærmest at angaa Forhold, som ifølge § 15 kunne ordnes ved Politivedtægt, og foreslaas derfor udeladt her og med nogle ønskelige Tilføjelser henført under § 15, jfr. Vædringsforslag Nr. 15 og 16.

Udvalget anser det for rigtig at gøre det til Pligt for Kommunalbestyrelserne ved Fastsettelse af Afgiften efter § 16 at tage Hensyn til Bedriftens Omfang og Betydning paa hvert enkelt Næringssted og stiller derfor Vædringsforslaget Nr. 18.

Under Vædringsforslag Nr. 19 er derhos tilføjet en Bestemmelse, som maa anses fornøden i Tilfælde af, at der i det Tidsrum af 3 Aar, for hvilket Afgiften er fastsat, oprettes ny Bedrifter.

Den i § 23 ommeldte Tillægsbestemmelse foreslaar Udvalget givet af Politimesteren i Stedet for af Amtmanden, da Politimesteren er den, der i Almindelighed meddeler Adkomst til Næringsbrug paa Landet. Udvalget stiller derfor Vædringsforslaget Nr. 23.

Udvalget foreslaar sidste Stykke i § 28 omredigeret paa den i Vædringsforslag Nr. 24 angivne Maade.

Et Mindretal (Hansen-Marqvinslund) maa, idet det tiltræder den i Betænkningen fremsatte almindelige Betragtning om Forslaget og de af det øvrige Udvalg stillede Vædringer, anse det for at være overensstemmende med de af Danmarks Afholdsforening saa ofte fremsatte Ønsker for Regering og Rigsdag — Ønsker, som Mindretallet fuldt ud deler — at den i § 7 omhandlede Adkomst, der meddeles skiftede Personer, kun gives for et Tidsrum af indtil 10 Aar ad Gangen. Vel er det Mindretallet bekendt, at der herimod af det øvrige Udvalg gøres gældende, at en beværtningsdrivende, der maa indrette og montere Lokaler osv., ikke kan være tjent med at løbe den Risiko, at han efter Udløbet af det Naremaal, i hvilket hans Adkomst gælder, skulde se sig berøvet sin Adkomst. — Mindretallet finder

dog, at den Risiko, der hermed er forbunden, ikke er større end den, der kan siges at være løbende for den, som efter § 19 erholder Adkomst til at øve Beværtning uden Adskænkning af berusende Drikke — saakaldt Afholdsbeværtning — der i de fleste Tilfælde ogsaa drives af enkelt Person; thi disse Lokalers Adstyrelse kræver lige saa vel en ordentlig Montering o. s. v. som de, hvor der beværtes med berusende Drikke, og dog er Adkomsten efter § 19 sat til begrænset Naremaal af 10 Aar. — Mindretallet, som finder, at et Retfærdighedshensyn taler for, at de to Arter Beværtninger — henholdsvis med og uden berusende Drikke — stilles ens over for Loven, stiller i Henshold hertil Vædringsforslaget Nr. 4.

Et andet Mindretal (H. N. Hansen) vilde ligesom i Fjor være mest tilbøjeligt til at søge Sagen ordnet ved en Lov, der lod de nugældende Lovbestemmelser blive staaende ved Magt, og til disse ikkun føjede de Tillægsbestemmelser, hvortil der for Tiden er Trang. Dette vilde navnlig ogsaa for Kjøbenhavns Vedkommende være det bedste. Dette Mindretal henviser i saa Henseende til sit i Fjor fremsatte Forslag. I Henshold til de foran gjorte almindelige Bemærkninger skal dette Forslag dog ikke for Tiden fremsættes.

Sluttelig henviser Udvalget til det under Bilag III. trykte Andragende fra „Bestyrelsen for Centralforeningen af Beværtere i Danmark“ og bemærker, at nævnte Bestyrelse for Udvalget mundtlig yderligere har udviklet og begrundet Indholdet af Andragendet.

I Henshold til foranstaaende stilles følgende

Vædringsforslag:

af Udvalget:

Til § 1.

1) I 2den og 3die Linie forandres Ordene: „i Kjøbenhavn — kun rejssende.“ til „alle og enhver“.